

I. Obvious Metaphors

Deuteronomy 26:8

And the Lord freed us from Egypt with a mighty hand, and an outstretched arm, with awesome power, and by signs and portents.

וַיּוֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזַרְעַ נְטוּיָה וּבְמַרְא גָּלִל וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתֵּיִם:

Exodus 19:4

You have seen what I did to Egypt, and that I carried you on the wings of eagles and brought you to Me.

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי:

Deuteronomy 4:15-18

Be very careful — since you saw no shape when the LORD your God spoke to you at Horeb out of the fire — not to act wickedly and make for yourselves a sculptured image in any likeness whatever: the form of a man or a woman, the form of any beast on earth, the form of any winged bird that flies in the sky, the form of anything that creeps on the ground, the form of any fish that is in the waters below the earth.

וּנְשַׁמְרְתֶם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כְּלִי־תְמוּנָה בַּיּוֹם דִּבֶּר ה' אֵלֵיכֶם בְּחַרְבַּב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: פֶּן־תִּשְׁחָתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כְּלִי־סֹמֵל תְּבַנֶּינָה וְכָר אוֹ נִקְבָּה: תְּבַנֶּינָה כְּלִי־בְהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תְּבַנֶּינָה כְּלִי־צְפוּר כְּנֹף אֲשֶׁר תִּעֲוֶף בַּשָּׁמַיִם: תְּבַנֶּינָה כְּלִי־רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה תְּבַנֶּינָה כְּלִי־דָגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ

Deuteronomy 14:1

You are children to the Lord your God.

בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

II. Two Explanations

Mishneh Torah, The Laws of the Foundations of Torah, 1:9-10

What does the Torah mean when it says things like, "under God's feet" (Exodus 31:18), "written with the finger of God" (ibid.), "the hand of God" (Exodus 9:3), "the eyes of God" (Genesis 38:7), "the ears of God" (Numbers 11:1), etc.?

These phrase are in line with the level of understanding of people, who can only understand physical existence, and **the Torah speaks in the language of people**. All such phrases are figurative. Likewise, it says, "As I sharpen my shining sword.." (Deut. 32:41) Does God have a sword?! And does God kill people with it?! Rather, this is a metaphor. **And everything is a metaphor...**

מה הוא זה שנאמר בתורה "ותחת רגליו" (שמות כד, י), "כתובים באצבע אלוהים" (שמות לא, יח); דברים ט, י), "יד ה'" (שמות ט, ג; במדבר יא, כג; דברים ב, טו), "עיני ה'" (דברים יא, יב), "אוזני ה'" (במדבר יא, א; במדבר יא, יח), וכיוצא בדברים הללו--הכול לפי דעתן של בני אדם הוא, שאינן מכירין אלא הגופות; ודיברה תורה כלשון בני אדם. והכול כינויים הם, כמו שנאמר "אם שנותי ברק חרבי" (דברים לב, מא), וכי חרב יש לו ובחרב הוא הורג; אלא משל, והכול משל.

Rashi, on Exodus 19

In order to break open the ear with something it can hear, the Torah gives people an image they recognize.

Like (in Hosea Ch. 11), it says, "[God] will roar like a lion!" Who but God gave strength to the lion in the first place! Yet the Torah compares God to a lion?! Rather, we compare and liken God to His creatures in order to break open the ear with something it can hear.

And similarly again, (in Ezekiel Ch. 43), "[God's] voice is like the sound of many waters." Who but God gave waters sound in the first place! Yet you identify God by likening Him to His creation, in order to break open the ear.

לשבר את האוזן, מה שהיא יכולה לשמוע, נותן לבריות סימן הניכר להם. כיוצא בו (הושע יא י) כאריה ישאג, וכי מי נתן כח בארי, אלא הוא, והכתוב מושלו כאריה, אלא אנו מכניין ומדמין אותו לבריותיו, כדי לשבר את האוזן מה שיכולה לשמוע. וכיוצא בו (יחזקאל מג ב) וקולו כקול מים רבים, וכי מי נתן קול למים, אלא הוא, ואתה מכנה אותו לדמותו לבריותיו, כדי לשבר את האוזן

III. High Holiday Metaphors

Ki Anu Amecha (For We Are Your People), **Mussaf Yom Kippur**

Our God, and the God of our Ancestors - pardon us, forgive us, atone us.

For we are your people and You are our God.
We are your servants and You are our master.
portion.

We are your inheritance, and You are our destiny.
We are your vineyard and You are our gardener.
We are your lovely one, and You are our beloved.
We are your people and You are our King.

We are your children and You are our father.
We are your congregation and You are our

We are your flock and You are our shepherd.
We are your work and You are our creator.
We are your treasure, and You are our God.

We are the ones you speak to, and You are the One we speak to.

אלהינו ואלהי אבותינו – סלח לנו, מחל לנו, כפר לנו

אנו בניך ואתה אבינו	כי אנו עמך ואתה אלהינו
אנו קהלתך ואתה סלקנו	אנו עבדיך ואתה אדוננו
אנו צאנך ואתה רוענו	אנו נחלתך ואתה גורלנו
אנו פועלתך ואתה יוצרנו	אנו כרמך ואתה נוטרנו
אנו סגלתך ואתה אלהינו	אנו רעינתך ואתה דודנו
אנו מאמיריך ואתה מאמירנו	אנו עמך ואתה מלכנו

IV. The Big Rosh Hashanah Metaphor

Mishnah Rosh Hashanah 4:5

The blessings for the day begin with the standard three - Patriarchs, the Might of God, and the Holiness of God's Name, *and then we include verses of Kingship with them...*

סֶדֶר בְּרָכוֹת, אֹמֵר אֲבוֹת וְגִבּוּרֹת וְקִדְשַׁת הַשֵּׁם, וְכוּלֵל מַלְכוּיּוֹת עִמָּהֶן

Opening to Rosh Hashanah Prayers

The King! Who sits on a throne, exalted and elevated.... **הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא**

Avinu Malkeinu

Our Father our King! we have no King except You. **אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה**

Opening to *Melech Elyon* (The Exalted King), Rosh Hashanah Piyyut

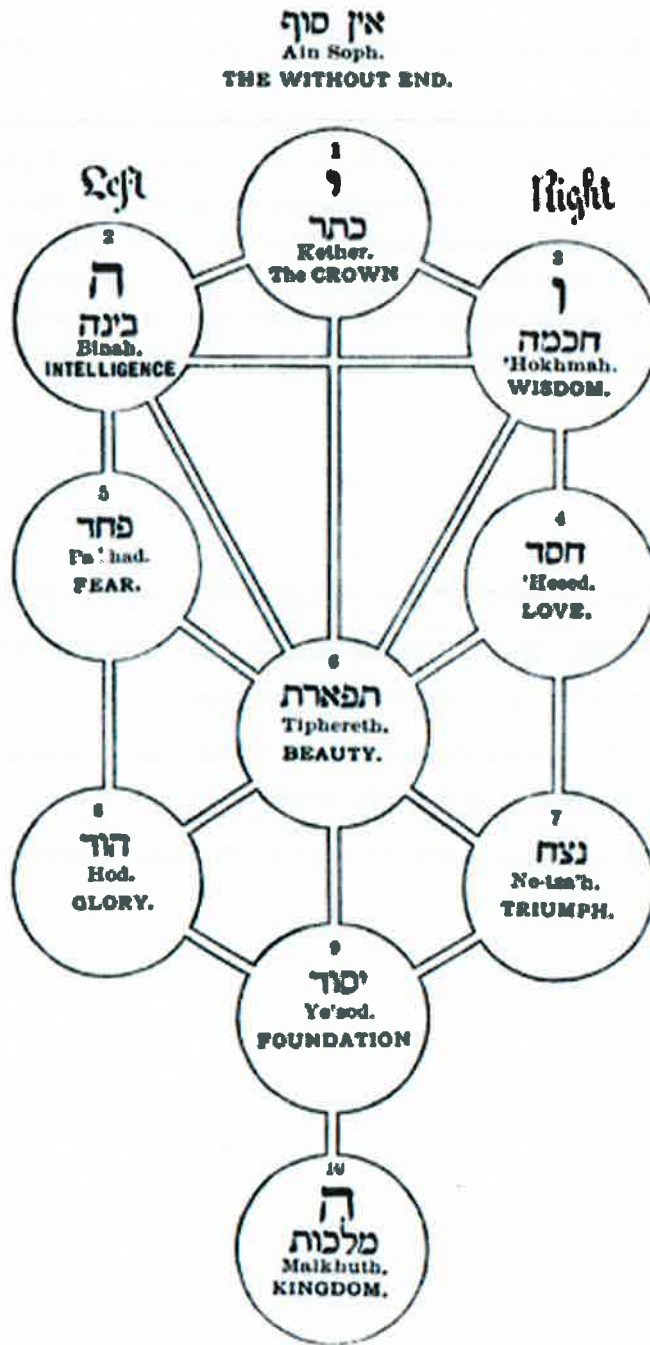
And therefore, we coronate you as the Exalted King.... **וּבְכֵן נִמְלִיכְךָ מֶלֶךְ עֲלִיוֹן**

Likkutei Torah (Reeh 32b), Rabbi Schneur Zalman of Liady (1745 – 1812)

A parable: Before a king enters a city, the residents of the city go out to greet him and welcome him in the field. Anyone who wants can approach him and greet him, and he receives everyone with a pleasant countenance, and shows a joyful face to everyone. And when he goes on into the city, they follow after him. Afterwards, when he goes into his Palace, they do not enter except with permission, and even this is only granted to those chosen from among the people, and to special individuals.

משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כי אם ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה.

V. What are the alternatives?

VI. A Final Thought

Rabbi Abraham Isaac Kook (1865-1935, First Chief Rabbi of Israel,) *Orot, Essay #5*,

Whatever we may say of the good, of mercy, justice, might, beauty, of life and the beauty of life, or of religious faith, or of the divine -- what the soul in its authenticity aspires for is above all these. All the divine names, whether in Hebrew or in any other language, give us only a tiny and dull spark of the hidden light to which the soul aspires when he utters the word "God." Every definition of God brings about heresy, every definition is spiritual idolatry; even attributing to Him intellect and will, even the term divine, the term God, suffers from the limitations of definition. Except for the keen awareness that all these are but sparkling flashes of what cannot be defined -- these, too, would engender heresy...

אם אומרים על דבר הטוב או על דבר החסד, המשפט, הגבורה, התפארת, וכל מה שהוא חיים ופאר החיים, או על דבר האמונה והאלהות, - הכל הוא מה שהנשמה כוספת במקוריותה למעלה מן הכל. גם כל השמות והכנויים, בין העבריים ובין הלועזיים, אינם נותנים כי אם ניצוץ קטן וכהה מאור הצפון, שהנשמה שוקקת לו ואומרת לו: "אלהים". כל הגדרה באלהות מביאה לידי כפירה, ההגדרה היא אליליות רוחנית, אפילו הגדרת השכל והרצון ואפילו האלהות עצמה ושם אלהים הגדרה היא, ומבלעדי הידיעה העליונה שכל אלה אינם כי אם הזרחות ניצוציות ממה שלמעלה מהגדרה היו גם הם מביאים לידי כפירה